ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სახალხო მასწავლებლის
ნესტორ აღექსიეს-ძის
ბოქაძის
მოკლე ბიოგრაფია

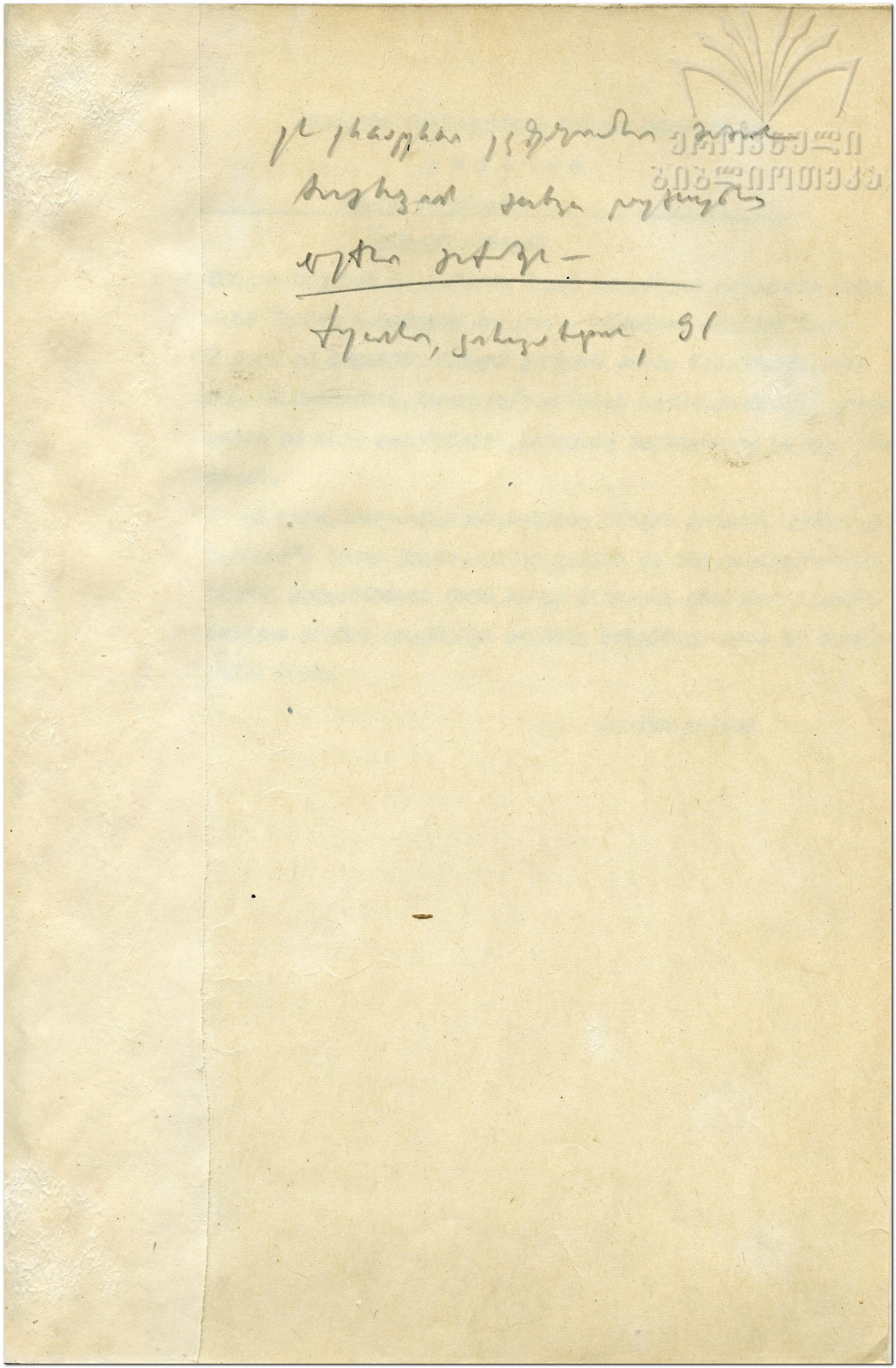

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეს ფაფანა ეფერებოდა
ბიჭებად სანა ფეხებზე
ოფლი ეცხო –

ტყიბული, სანაფეტი, 91

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საბჭოთა მასწავლებლის ნესტორ აღაქსის ძე

გოჩაძის

მოკლე მოთხრობა

შეზღვნილისაგან

ნესტორ აღაქსის ძე გოჩაძის მოკლე მოთხრობა დაწერილია მისი ერთერთი შვილის გადასწყვეტის პოლეონა ინფინრის აღაქსის მიერ 1982 წელს და ეფუძნება ნესტორ გოჩაძის პირად ჩანაწერებს, ეშის წიგნაკებს, მოგონებებს, წერილებს/მათ შორის საბჭოთა ხელისუფლებისადმი/ კორესპონდენციებს და სხვა დოკუმენტებს, რომლებიც თავმოყრილია და ინახება ავტორთან.

ამ დიდი მიზეზითობებიდან, რომელიც ნესტორ გოჩაძეს ჰქონდა, ერთია განსაკუთრებული ბევრი წიგნი, ძვირად გაჯეთ და სხვ. დაკარგულია ან წაღებულია ყანდარიანის მიერ მინის ჩხრეკის დროს. მოთხრობაში მოთხრობილი ყოველი დოკუმენტი ამჟამად სისტემალებულია და ინიგნილია ჩემს მიერ.

აღაქსი გოჩაძე

I თავი

ნესტორ ალექსის ძე გოქალიას წინაპარი წარმოშობით რაჭიდან არის. იმ ადგილიდან, საიდაც ახლა სოფელი სიმონეთია, რომელიც შელის ტბისგლის /ყოფილი ჩხარის/ რაიონში, XI-XII საუკუნის მიჯნურობამდე ფარსადანი ადგილები ყოფილა და ამინდელი თავად-აზნაურები იმერეთის მეფის სოლომონ მეორის დასტურებით ოფარიონებზე ადგილმამულებს, იღებდნენ ახოს.

სოლომონ მეორის მეფობის დროს იმერეთის საბეჭდოში ითვლებოდა 19 ათასი კომლი, მაგ შორის საეკლესიოში/საიდან შედიოდა ჩხარის /ჩხარის/ეხარე/ ითვლებოდა 300 კომლი[1], რომელიც სხვა საათავადოებთან შედარებით მცირეა[2].

ნესტორ გოქალიასეულ გადმოცემით, რომელიც ეფუძნებოდა მისი მამის სიმონის გადმოცემას, იგი, სიმონი 10-12 წლის მიგი, ხელმე მისასალმებელ მიგად ჩაქნილა ოფარიონებისათვის, რომელიც ადგილად ყოფილა რაჭის ერისთავთან. ეს მოხდებია 1793-95 წლებში და ასეთი საჩქარით კმაყოფილ ბავშვს ნარჩენი მიგი ცხენზე შეოსვამს და ისე მოუყვანია იმერეთში. სიმონს ალვანში ყანიშნული საფოლე ჰყოლია და რომ მას ლოლის შერთვა გადაუწყვიტეს, ბავშვს გაქცია რაჭაში. ასე რომ, სიმონი რაჭიდან ლოლშერთული დაბრუნდა იმერეთში და ამგვარად ბავშვს ერთი კომლი კიდევ შეეძატა.

ბავშვს სიმონისათვის მიუცია საკმაოდ დიდი მიწის ნაკვეთი და ეზრდიანებია მისი საფსახური ერთგულად გაგრძელებია და გამრავლებულა[3].

---

1) კომლში საშუალოდ ითვლებოდა 7 სული

2) იმერეთის მოსახლეობის ზრდა იმ დროს ლაქვიერებული იყო იმ მიზეზით რომ ყახეთის მეფეკიდრეობისათვის ბრძოლაში დიდი მხვერპლი შეიწირა და პ.სოფლოვის ცნობით იმერეთიდან ტყვედ ჩავარდა და ალაზანზე 1789-1795 წლებში 17 ათასამდე ტყვე წაიყვანეს. იხ.ბ.გორგაძე: "იმერეთი XI-XIX-XIX საუკუნის მიჯნაზე" გვ.15

3) ნესტორ გოქალიას პირადი გადმოცემით, თითქოს ანტანაზეა ლაზარეა მის შესახებ, ეს ნიგოლ შეარქვეს სიმონეთი იმ ადგილს, საიდან ერთ პირველთაგანი სიმონ გოქალია დასახლებულა.

სიმონი ყოფილა საწყალობელი მამული, ცოლიანი -აბრამლების და ჯანფარიანი ქალი, მონაწილეობდა მიელია 1870 წლის იმერეთის გლეხთა აჯანყებაში სიმონს და ბარბარეს პაპამისს სამი ვაჟი: ქიქი/ნიკოლოზი/, 1870-1905/, ივანე (1815-?) და კიმოთე (1820-1905) ქიქის/ნიკოლოზს/სიმონის პირველ წვილს პაპამისი წესტორ გოქაძის მარა ალექსი/1843-1918/, ხოლო ალექსის კაპელა წესტორი/1869-1944/ ეფროსინე /1875-1952/, ივანე /1883-1950/ და პროკოფი[1].

წესტორის ჩინაკრები 1964 წლამდე ყმა გლეხები იყვნენ, ბატონყმობის გაუქმების წინდან კი "ფრიბლიო კალენბერი გლეხები".

II თავი

წესტორ გოქაძის წლები

წესტორ გოქაძე დაიბადა 1869 წლის 28 ივნისს

მიწმობა № 5519[2]

მისი იმპერატორობის ალექსანდრეს ბრძანებულებით,საქართველოს იმერეთის სინოდის კანტორიდან მიღება ესე გლეხს ალექსი ქიქის ძე გოქაძეს მას შინა,რომ მისი ოხრების წინაღმდეგ,-მიეცეს მას მეტრიკული მოწმობა მისი შვილის წესტორის დაბადებისა,მოკრძალებულ იქნა ცნობა და აღმოჩნდა,რომ იმერეთის ეპარქიის,სიმონეთის წმ.გიორგის ეკლესიის მეტრიკულ წიგნში ასეთ ჩანაწერს ადგილი ეტრა წლისაში № 31 ქვემოთ ჩაწერილია მეხლი მარცხენა სქესისა: დაიბადა და მოინათლა 28 ივნისს წესტორი,შობილები მისი: გლეხი ალექსი ქიქის ძე გოქაძე და კანონიერი ცოლი მისი მარია პეტრეს ასული,ორივე მართლმადიდებელი ხარეულნელებისა. მიმღები ბებია ქალი იყო გლეხის გრიგორ ფეჩკარიანის ასული ანა.მონათლა იღუმენი მოახლინეს მღვდელმა სვიმონ ფეჩხელიძემ და მღვდელმა ნიკიფორ ფეჩხელიძემ.ჩასვა საქართველოს იმერეთის სინოდის კანტორის

1) პროკოფის დაბადების წელი უცნობია,ის გარდაცვლილია დაახ 1902 წლის, ოჯახად ცხოვრობდა ბეთანიის ხაფანგი 6 ეკლესიან ხარაგაულების მე-5 ქუჩაში.

2) დოკუმენტი დაწერილია ბატის ენის ყალმის ყალმით, მოშავე მელნით,ორ ფურცელზე გაჩხრეულ ბალღარდზე,ჩასკალ.მეორე გვერდზე წესტორის ხელით მიწერილია ჩასკალ"დაბადებული და მონათლულია 1869 წ.28 ივნისს" სხვა ჩანაწერებში გვხვდება თარიღი 24 ივნისი.

შესაბამისი ხელმოწერითა და სახელმწიფო ბეჭდის ფასით აღჭურვილს.

დოკუმენტი ასევე გაფორმებულია საფასნაღი საგზაო გამონაღებით.სოფლებზის 16 ღელა 1883 წელსა სიმონის კანტორის წევრი პოლეოლოგი ს.გელოვანი

მდივანი - ხელმოწერილია

ბაგიდის ეფორი ა.ბგელოვანოვი

ნასტინ გოლაძე ავტობიოგრაფიაში წერდა ასეთ წერილს:

"მე დავიბადე სოფელ ქედა სიმონეთში.მამაჩემი აღექსი 7 წლის იყო,როდესაც ბაბუს შინამოსამსახურედ ჩაეყვანია და 14 წლის ბაბუის ოჯახში ემსახურა...

მახსოვს ბაბუა და ბებია,ბაბუას ღედაც/მარიანი/ ოჯახში 17 სული ვიყავით.ვცხოვრობდით ძალიან გაჭირვებულ და ჩალით დახურულ სახლში,ოთხლერწიანზე ჩვენს გვერდით ჩამწყობებლად ება ცხოვრობდნენ სული საქონელი...ვეწეოდით ბაბუის "სანადირო" მიწას. მოსავლის ნაწილი ბაბუს მიპქონდა...

ვიყავი საქონლის მწყემსი,მაგრამ ყანაშიც ვეხმარებოდი,ფუსვის, მარგვლის და მოლეწის დროს... 13-14 წლის ვიქნებოდი,რომ სკოლაში მიმიყვანეს.აქ სწავლობდნენ 20-25 წლის ვაჟები.ჩვენი წლის განმავლობაში დავასრულე სოფლის სკოლა"... აი ეს დოკუმენტი:

მ ი წ ე ი ნ ა

ქუთაისის გუბერნიის,ოვერეთ ზემონის სიმონეთის სოფლის საზოგადოების გლეხმა ნასტინ აღექსის ძე გოლაძემ/ დაბადებულმა 16 წლისამ/ წარმოგვიდგინა დაფლავა სწავლა სოფელ სიმონეთის ეპოლესიასან სასწავლებელში,საშიდეა სახელო სასწავლებლის ინსპექტორის ნებართვით მიეცა მას ეს მიწერილობა სიმონეთის სოფლის საზოგადოების ბეჭდის ფასით.

ივლისის 15 დღეს 1886 წელს სოფელ სიმონეთში.

სიმონეთის სოფლის საზოგადოების მანდატორი ე.ბაისაძე
ბეჭედმფლობელი:ნაბეჭდი ფაფუკი შეტეე ქალიაშვილი
სოფლის მაჟორი სისოლა ლაზარეთ[1])

---

1) დოკუმენტი გადმოცემულია ქართულად,შავი ფანრით დაწერილი და შავი ფანრის ბეჭედი აქვს,ზოგიერთ ინგლისურ ენაზეა/ინგლისურად/"სიმონეთის სახოგადო საზოგადოებო,ქუთაისის გუბერნიისა".

სოფლის სკოლა, რომელიც ნესტორმა დაამთავრა, ახალი გაუხსნელი იყო და ოდესა-ღაც ქეთევანის ბინაში/ქეთევანი, ჩვენის გვარსა/ სახლიდან იგი ნეფილან კილო�ტრიო იყო მოგონებული[1]/

ზეზეგზე ნესტორი თავის მოგონებაში, რომელიც ლექსად აქვს დაწერილი 1898 წლის იგონებს:

-"გავსული ვიყავ ბაღში, დავიწყე წერა,
გავიხსენიე ძე ედა-ენა
რომ მივაყოლე "ბუნების-ვაში"
მიო შევისწავლე საბჭოლის ენა.

ვინ მიყვლის იმდენს ჩემნა წვალებას,
ნიმალიც სიზნიო ფ გაბოვლია,
ფინ-ბ-ვალი და ბ-ბიენ ბუკოვალი
ვინ იცის ალბა სად ან მივლია!"

სოფლის სკოლის ზეზეგ ნესტორს წყოვილი ადგილა ხელა გაეგზავნებია:

სიდუხვილ ხელ ბ-ლიდა, მაგრამ ბაბას, ალექსის, ეფქვანს:

"-ფანიბი ალი ფანიბად ბრეა
ფე ან ისწავლის და ან გაგზავნის ბ-ვილს,
და ის ბაბაი ბაბა ან ანის
ბ-ვილის ბენგად ფოვეს, ყიდლობს ადგილს"

ბ-ოგზავნის ალექსის და ბელანიას დახმარებით ნესტორი მოეწყალა და ხელა განაგრძო ქეთევანის საბოქალაქო სასწავლებელ-ბ-ი, რომელიც წარჩინებით დაამთავრა 1897 წლის 15 ივნისს:

"გაჩდა ქარგალი ენისა ყველა საგანს ჩასულ ენაზე ბსწავლიბდიო"- იგონებს ზეზეგ ნესტორი.

და ზეზეგ:-"კარგი ნაბა ფიქრის ზეზეგ გადავწყვიტე წავსულიყავი მასწავლებლად, მაგრამ საკმარი იყო, რომ დაწყებ მასწავლებლის კარგად ფიდნიდა მეთოდიკა და დიდაქტიკა: ანასთან ბავ-ვებთან მეადგილეობის ვარჯიშ-ი ს

მისაღებად მაშინდელი ყვირილის ოსტატებიან სასწავლებელში მოვაკლინა. ყველა საქმის მოგვარება შევასრულე, რომ ლანჩოვნების შესახებ დოკუმენტებ ნიჭა მიიღო და მხოლოდ ამის შემდეგ გამოგვაგზავნა საქმის მაგრამ სოფელ ნიკოფწმინდაში I კლასიან სკოლაში, აქ ვიმსახურე 1991 წლის I სექტემბერიდან 1995 წლის I სექტემბრამდე".

III საგანმანათლებლო ასპექტი

დიდი ფიზიკოსის ძალაში, ზოგიერთ დანაკლია და შესანიშნავია ნესტორის ხელიო. 1891-85 წლებში პირველ გაუოლიანებაში მიღებულია 13 მოწაფე მეორეში კი 65 ბიჭისად ამის აბელოძის, ლიზნიძის კოტანიძის, ჭელიძის, გეჩვენიძის პეტრიაშვილის გვარების მოწაფეები და ალბანიშვილია, ისიც, რომ სკოლაში ამოცანა გოგონა ამ სწავლობდა. ნესტორი სოფელ ნიკოფწმინდაში ცხოვრობდა პაატარა ოთახში, რომელიც სკოლის შენობაზე იყო მიშენებული. მისი მეპირი მოგონებებიდან, რომელსაც ის მაძლევს საღამოებში გვიამბობდა კნეინის შვილებს ბუხარაში, კარგად მახსოვს, რომ მას თავდასხმა მოუწყვეს ღამით, რომელიც მას ოვლენილი მოჯელებია. ეს ღვიძილი, რომ თავისუფალ ლმის ნესტორი ეხმარებოდა ადგილობრივ გლეხებს საჩივრის თუ თხოვნის დაწერაში, წერილების დაგვარად ავრცელებდა ლოგინს გლეხებში. ბაბუა ოვი მოიტანეს სოფელში მიიყვანეს და მოიტანეს ეხმარებოდა. ნესტორი იგონებს: "1893 წლის საბალნო განათლების დირექტორია, ყველა მასწავლებლის, ვისაც მასწავლებლის წოდება არ ჰქონდა, ასევე ბევრად ხდიდა, რომ ერთი წლის განმავლობაში ეს მიეპოვებინა და წარედგინა. ეს მოვუსმინე გამსაკუთრებული პედაგოგიურ-მეთოდურ განხილვა და 1895 წლის ჩავაბარე სპეციალური გამოცდა და მოვიპოვე მასწავლებლის წოდება".

ეს ეს მოწმობა ქართულად:

მ ო წ მ ო ბ ა № 347

წარმოდგენილი ამისა გლეხი ნესტორ ალექსის ძე გოქაძე, რომელმაც დაამთავრა ქალაქის სასწავლებლის კურსი ჯილესად დაფუძნებული 22 აპრილს 1868 წლისა სახელმწიფო საბჭოს ამრისა სახალხო განათლების სამინისტროსა ში. სპეციალური გამოცდების შესახებ, გამოცდილი იქნა საშეგზალოს

საქალაქო სასწავლებლის პედაგოგიურ საბჭოს,რომელიც მან დაიწყო დაარაგა-ჟურნალებლად და მიუნიჭა სოფლის საშრევლი და დაწყებითი სასწავლებლის მასწავლებლის წოდება.

ეპარგელიტებლად ამისა მიეცა მას,გოქაძეს ეს მოწმობა შესაბამისი ხელის მოწერებით და საბეჭდის საქალაქო სასწავლებლის მეფეს დასმით.

ქალაქი ფოთი,მაისის 12 დღე 1895 წელი

პედაგოგიური საბჭის თავმჯდომარე პროხოროვი

საბჭის წევრები:ელიგოვი,ასტახოვი,ალექსეენი,ინასარიძე

შესტაკოვი

საბჭის წევრი და მდივანი ეფანი.

1895 წლის 1 აგვისტოდან ნესტორი გოქაძე დანიშნული იქნა ეფიმერალურად სასწავლებელში მოსწავლის სოფელ სიმონეთში,სადაც ის 9 წლის წინად ფოთს სწავლობდა.

ჩვენს წინაა ციცი ეფიმეტის ფურნალი კაბეტინის ყდაში ნაბეჭდი ნეს ფოის ხელით ამის დაბალი და ალიგზარეული ხელით ფურცლად,სულად ევსებული.ეს ფურნალი ათი წლის განმავლობაში ეფასებოდა მასწავლებლის და იგივე ახლად გამოყენება.სიმონეთის დაწყებით სოფლის სკოლაში1895-96 წლებში.სწავლობდა სულ 60 ბავშვი აქედან პირველ განყოფილებაში 40, მეორეში 10 და მესამეში 10 ბავშვი.

1901 წლის ბოლოს ნესტორის ბაბუაზეობით სიმონეთის სოფლის სასწავლებელი გახდა ოფიციალურ სასწავლებლად,ხელმძღვანელობა-ოქმში,ოთხლამდე ხელს აწერს 63 კაცი სოფლის გლეხობა,აღნიშნულია,რომ "სწავლის ფული დაწესდეს წელიწადში ორი მანეთი თითო მოწაფისაგან",ლოკალურად ხელს აწერენ წარაკიფხების მეფეებები,ხოლო ოთხლამდე ხელწერა ამოიღება,მაგ მაგალ ხელს აწერს სოფლის მაზარასანლისი ივანე ხუნდაძე,მისი თანამშრომლები აგრასიონ ხოხიაშვილი და ივანე ჩიტოლელიძე სვანურ თანაგი მეწერეს. აღსანიშნავია,რომ ამავე ოქმით თავად-აზნაურების შვილებისათვის დაწესებულია სწავლის ფული 5 მანეთი წელიწადში .

1901 წლის სტატისტიკურ ანგარიშიდან ჩანს,რომ აღნიშნულ სკოლაში

სწავლობდა II 5 თოხეულ, აქედან 4 ანბანური დანაბეჭდის შვილები და I კაცშვილი საშღვდელო ჩოლებიდან სხვა III თოხეულ გლეხის შვილები იყვნენ, საინტერესოა, რომ ამ დროს სოფლის სკოლაში მიღებული იქნა გოგონებიც/ 4 გოგონა/ სახელმწიფოს მხრივ სკოლა დაფინანსებული იყო 280 მანეთით წელიწადში, ქონდა სამი საკლასო ოთახი, პატარა საბასწავლებლო ოთახი და კიდევ ერთი ოთახი, რომელშიაც სკოლის გამგე/მასწავლებელი წესტორი ცხოვრობდა. ამ სკოლის შენობა ახლაც დგას სოფელ სიმონეთში. წესტორი 1897 წლის დაქორწინდა 21 წლის ანა გაბრიელის ასულ გუდაძეზე, რომელსაც სამი ძმა ყავდა: ონისიმე ია კობი და ალექსანდრი. ეს ოჯახი შედეგში მოიგარიდნენ იყო და შეძლებისდაგვარად ეხმარებოდა დას და სიძეს 1898 წლის 7 დეკემბერს წესტორ და ანა გუდაძეებს შეეძინათ ბიჭი და 1900 წლის 5 ნოემბერს-ქალაქანი. წესტორის ენის წიგნაკიდან სჩანს, რომ მათ კიდევ ყოლიათ შვილი შალვა რომელიც გარდაცვლილა 1902 წლის 2 სექტემბერს. წესტორის ბიბლიანი და ეფოსანი ჯერ კიდევ სიმონეთშია, ძმა ვანო სწავლობს ქუთაისში, აქვს კიდევ მისი ენციკლოპედია ძმა პროკოფი, რომელიც ქუთაისის საბოქაღაქო სასწავლებლში სწავლობს და დიდ მატერიალურ გაჭირვებას განიცდის, აი რას წერს წესტორი სასწავლებლის გამგეს - 1902 წელს:

„ მოწყალეო ხელმწიფევ მიხეილ აღექსანდრეს -ძევ!

ამის წარმოდგენას ჩემა ძმამ, ალსაბრალელმა მეხუთე კლასისა, ქუთაისის 6 კლასიან საქალაქო სასწავლებლისა მოგზარობად მქონდ ფიქრი, ხუთ რათა მხარი დაუჭირო მას ჯერის მხრივ ალბიშნული სასწავლებლის კურსის დამთავრებამდე.

ჩვენი შინაური ეკონომიისად ღარიბი ხალხია, რომ კი ძლივს ძლივობით ვინახავ ჩემს ოჯახობას, ამის გამო არ ძალიძს დავუხმარო რას განსწავლაში.

ამიტომ ვითხოვ მუდამ ქრისტოფორეობას და სხვა...

ეკონომიის მატერიალურ გაჭირვებაში მოსწავლე პროკოფი ავად გახდა და ბევრ გაჩერებულა.

IV რევოლუციონური მუშაობა

ცნობილია, რომ 1900 წლების დასაწყისი დიდ ამიერკავკასიაში დაიწყო მუშათა მასების რევოლუციური აღმავლობით. ნესტორი აქტიურად ებმება რევოლუციურ მოძრაობაში. იგი ათანამშრომლობს ქარდან ლეონიძე გაბაშვილთან, აქვეყნებს კორესპონდენციებს სოფლის ცხოვრებიდან, საბჭოლოების ჩნაქიბაზე და სოფლის მასწავლებლების ცხელ მაგერიალურ მდგომარეობაზე. სიმონეთის სოფლის სკოლაში მუშაობისას იგი აქტიურად ჩაება რევოლუციურ მუშაობაში, რისთვისაც ხელმძღვანელობს საქართველოში. 1902 წლის იგი აყალიბებს ვაჟიან წრეს, რომელშიაც მას ეწვევა ქუთაისის სრულიად ახალი ბიური, ამ ბიურაში ვაჟიანად მუშაობდა ალექსანდრე ნესტორის ეროვნული ფრონტი გოქადე[1] და ბიძაშვილი იაკობ გოქადე[2]."-ბიურომ რაიონის რევოლუციური წრის ხელმძღვანელად მოაკვლინა ვ.ბაქრაძე". ნესტორი იგონებს:"-ის იყო 300 ბალი-ლია, გაბრდღვალი ვაჟკაცი, მასთან ერთად იყვნენ მოქალაქეებად/ვ.ი. აგიტატორებად ბუჩიძე და ფანიშვილი".

1/ივანე აღიქსის ძე გოქადე/ 1883-1950/ ნესტორის ენგელსი ძია ხელმძღვანელობდა 50 კაციანს შემდგარ რაზმს, რომელიც მონაწილეობდა 1905-06 ოქტომბერ მოეწყო შეტაკება ყაზაკების რაზმს სოფელ ნახშირლელებთან და მე. ფეშურის მიდამოებში. ივანე/ანი/ გოქადე ძმებად ყოფილა და იბრძოდა ლენინისთვის. შემდეგში იგი პროფესიონალური რევოლუციონერი მოაკვლევინა იქნა ჩეკისტების მიერ.

2/იაკობ ამირანის ძე გოქადე /1884-1955/ ნესტორის ბიძაშვილი, ნესტორთან ერთად ვაჟკაცად იბრძოდნენ იარაღის პარტიებს ფოთის ნავსაყრელზე და რევოლუციურ კომიტეტის დავალებით ამარაგებდნენ საბრძოლო რაზმებს, თან შორის აფრასიონ მურკვილაძის რაზმს_იარაღის პარტიაში შედიოდნენ თოფები "ბორდენაა სხვადასხვა მარკის რევოლვერები/ბელგიური და ფრანგული ნაირფერების/ და ხელყუმბარები. ეროვნული ასეთი პარტიის მიღებისას აფრასიონ მურკვილაძეს ნესტორისათვის ჩუქებია ფოგრაკი და რევოლვერი. ფოგრაკი ამდენად ინახება ჩვენთან.

[illegible]

"ამაო ლაიკაშის ჩვენთან სკოლაში საქმე დაფარული მეურნეობა გაკეთდა: წელში პირველ ხანებში 18 კაცი იყვლეფილა, კეთილში თითქმის ერთი ხელი ხელმეტია მეცადინეობა. თვეში ერთხელ ლამით ეწყობოდა პროპაგანდა აგიტაციას ოთხელიც სანდო ამხანაგის სახლში. წინის ხელმძღვანელობა ჩვენზე იყო ორიენტირებული. ჩვენი რევოლუციური მეურნეობა ფარულად ვლებულობდა. ლენინი გვლიდნენ გვ-ფხრილავდნენ. ვაკრძალეთ პროკლამაციები ბიბლიოთეკა, ლეკონტი გაბეთ "ისკრას" და ფრიდრიხენ ენგელსი "გაბეთ "ანტიდიუნგს", ოთხელიც ავლაბრის ეკლესიის ეზოში ფარულად ყოფილიყვნენ გაფეთქნი ფოვაწყეთ ფიფი. ჩავიტეთ გლეხები, რომ ფეოდალი ანანოვის ფიზა ეკავის ავდო "საალიდ" ფეოდალის დაწყებულ ფასებში, ვიძენდით ფაფან იანალს /ოთს, ფეოლეს და სხვა/ გვყავდა გაწვრთნილი ჩაბი, ოთხელიც 5Თ კაცისაგან შედგებოდა 1904 წლის ოქტომბრის ხალხი კარგად იცნობდა. ფეოლეტონერების მეურნეობას, ერთადერთი ვაწყობდით ჯერ ფარული ფაფით პროპაგანდა და აგიტაციას ფეოდალიზმის წინააღმდეგ". და შემდეგ:"-1905 წლის გაფხელში ორჯერ მოვაწყეთ ჩვენებრივი საბოგადოების ეროვნული მიტინგი ქრისტეა და მევაზეობა ხალხში შეგროვდა, მეფეკლესიებიც შეშინდნენ და მიწის ფაფა ძალიან შეაფერეს. ფლეხებმა გაბაჯგვება იგრძნეს"...

1902 წლიდან დაწყებული ნესტორ გოლაძე ჩავიდა აქტიურ სოციალურ-პოლიტიკურ ბრძოლაში. აპელაციური მეურნეობის გარდა მას ინტერესებს საბოგადოების სოციალური მდგომარეობა, მისი აწყობა და მოსავალი იგი ხშირად აქვეყნებს გაზეთში "ივერია", "ქვაღი", "ახალი ქვაღი", "ფოლეა", "ახალი გზა" და სხვა სტატიებს კორესპონდენტიებს ფსევდონიმებით " ნეგი სიმონელი" "მასწავლებელი", "სოფლის მასწავლებელი", "სტუმარი" და სხვა. ბევრ საქართველოს წერილებზეს გამოვრეცილებელი საბოგადოების წევრი. ფოგაშვილებით ჩადის თბილისში, სადაც ის ფარულად ხვდება პროფესიონალებს, პოლიტიკურ ემიგრანტებს ბრალდა იღია ფაფაკაძესთან ერთად ბევრ მას გადასცა სიმბოლური საგაზეთო ოქროთი დაფარული საწერადები. იცნობს ფაკალი წერილს, ოცხელს დოსტოევსკის, ლერმონტოვს ბოდავს. მისი ბიბლიოთეკა იკრება ძირნად "ჯეჯილის", "ქვაღის" და სხვა კომპლექტების აქვს ძირნად "თაობის" ბლიური კომპლექტები. ჩვენი ძირნალები

"ნიკა", "ასეთია პანორამა", "სიცხე ჩისი" და სხვ. მრავალი ამბავი იტნიზს დაკი კლიკ^ოილის და მის დას ეფსოსინეს. ჩიტლის მინაზე სიმრავლეში ისინი მარადავე საღამოებს, საღაც ნესტორი აქტიურად მონაწილეობს. ნესტორი აქტიურად ეზიარა ფეოდალურ ცხოვრებას, მეორს ციმბალოზს, ჩასალიდან ბარგნის ბოგიერი ბრიკ^ოლას და ხალხურის სახით ამოლაბს გალეხობა^ში ენობა და სწავლობს მარქსიზმს. მის ბიბლიოთეკა^ში ქართული და რუსი კლასიკოსების ნაწარმოებებთან ერთად ამის მარქსის "გოთის პროგრამის კრიტიკა" მარქსის და ენგელსის "ფილოსოფიის ისტორია", ენგელსის "ანტიდიურინგი" მისი^ვ, „გალეხა საკითხი" ვ. ლენინის "მოგონებები მარქსზე" ლენინის "სოფლის საკითხები"[1].

ნესტორი კითხულობს და სწავლობს ფ. ჩასის და ფიდის ვ. სენსერის ფ. ჩერნიშევსკის პლეხანოვის და სოციალურ ფილოსოფიურ ნაწარმოებებს.

ნესტორ გოლაძის ეს პოლიტიკური აქტიობა მიმართული მეფის წესწყობილების წინააღმდეგ შეუმჩნეველი არ დარჩენილა ჟანდარმერიას. ოფიციალურ ლაკეი "ოიგეები" გალეხობის შეძლებული ადგილებიდან. ოგი 1906 წლის დაატყვევეს და მოსალოდნელ ქალაქის საგუბერნიო ციხე^ში. „ეს რას იგონებს ნესტორი ალის ერთად ჩანაწერ^ში," -1906 წლის ადგა საშინელი, სისხლის მღვრელი რევოლუცია. ბევრი ჩვენი ყოფილი ამხანაგი გახლიდნენ და "ტერორისტებთან" ერთად ლენა ლაჟეს რევოლუციონერ ამხანაგებს, ხანებთან ერთად მე დაგაპატიმრეს და მოსალოდნელ ქალაქის საგუბერნიო ციხე^ში...

1) ჩამოთვლილ წიგნები და სხვა მოვალი საოფლებია გადარჩენილა ჩხრეკას და კონფისკაციას. ოლგა ასათიანის წყალობით დაიკარგა ის გაბედულების და ფერნალების მოვალი ნოტები, სადაც ნესტორის კორესპონდენტები იყო გამოქვეყნებული.

ამჟამად შენახულია ნ. გოლაძის ყოფილი მოვალი წიგნი, კონსულტი კორესპონდენტების ერთ ჩვეულებანი და ბოგიერთი ჩვენი გაბედულების ნოტები, თან ზოლის ბისი ხელიერთი.

შემდეგ შევიყვანე, რომ სტუდენტებმა სიმონეთის სკოლაში შენი ბრძა დაიკავეს, ყველაფერი დაიკავეს, გაანადგურეს დაშენი ოლშვიდი ქვრაში დაეყენებინ" ის წლის გაპაფხლის დამლევს გენერალ ალიხანოვის გამაფრთხილებლით ხელი წლის ვადით გადასახლეს ირხანგელსკში, მაგრამ ოფა ხნის შემდეგ ამნისტიებმან ეს ადგ გამოქცევა ზოვარეგან".

ქალაქის ოლში ყოფნისას ნესტორი ახერხებს კონსპირაციულად დაუკავშირდეს ქალაქის მეორე კომიტეტის ამხანაგებს, ოლდებიც იყვნენ მეფეობის განაგრძობენ, მან ლენინან გადმოგა გადასახლებულა სია[1]. გადასახლებულან გაქცეული ნესტორი დიდი გაფრთხილების საშიშროში ბრძანდა და იძულებული ამოდენად იყოფოს, ბოლოვანია ბედის ანაბარა მისი ოლი ანა 8 წლის ბოლისი და 6 წლის ქალიანი, ოლდებიც ბაკურიანელ გაფრთხილებას განიდლიან, 1906 წლის 17 აგვისტოს წევრინა კიდევ ერთი ვაჟი ალი/ალეო/ წლის დამლევამდე ნესტორი ალეოებს "ეფუნებებს და პაგალებას". ამის მიდეგან მას დიდი დაბრკოლება გაუჩნდა დაეთო კლიენტებმა, ვინა ანაფორეს, საბალო სასწავლებლების ინსპექტორმა სელაკოვმა და ქალაქის ბინდა ნინოს სასწავლებლის ინსპექტორმა ა. ლიბერეიძემ ბოლოდ გადაწყვიტ ქალაქის ფოსტელს ერთი ბინადი ბოხელი აქვს სიაში 42 კაცის გვარი და სახელია. ნესტორი პირველია სიაში." სია გადასახლებელია ოდა... 27 აპრილს გენერალ-ფეიერ... ოგზავნილა ქვა... ოგზავნილა ბინადი პოლიციელ... სი... გადასახლებელ პირთა... აქვთ და ოგზავნებიან ოსეთის ოვ გუბერნიაში" და შემდეგ ასანა გვერდზე." გთხოვთ ნება გვიბრძოთ ბოგიერთ ჩვენ პოლიტიკურ ამხანაგებს, აქ ოქვენ პირველარის ოლიში ბეგლობთ და ულრესი ბადრიბა გამოგიცხადოთ ოქვენ, ბოგორც ალეთ ადამიანს და ბოგორც ოანამგზრობ ნესტორთ ბანგვა ვალისა, ბოლოდ გამოიხატება იმით, ბოგ ბოგიერთ ჩვენ სიცოცხლეს გადასცემთ ხოლმ ლენინურ ინტერესებს ბახოანვე ბისკენ ბეზღვეთ ბეზღვეგიან, ოუ საკითხი იქნება ოქვენი გადაწყვეტილება... ბადრიბ.....ბას.... ბოგიერთ პოლიტიკური ლაბორატორიები...

ნესტორი დიდი კულტურულობით და მოღვაწეობის გრძნობით იგონებდა თავ
მეზობელ ჩეჩეთში. ხალხს ნესტორი აღდგენილი იქნა ბასრიკელების ხალხის
თა და ნება დაიბეს ეწერა ქალაქის გუბერნიის სოფლებში. გარდა სოფლ
სიმინდეთისა, პოლიციის მეთვალყურეობის ქვეშ სამი წლის ვადით 1906 წლის
1 სექტემბერს ნესტორმა მიიღო საბალხი ხასწავლებლების ინსპექტორის
განკარგულება:

"ბ-ნ მასწავლებელს სიმონეთის სასწავლებლისა, ნესტორ გოქალეს!
დირექტორის[1] განკარგულებით თქვენ მივლინებული ხართ ს. ანდღლების
ორკლასიან სასწავლებლში ლეის ჩიგხვიდან, მოსავალი იქნებოდეს 12 ოთხ-
ვანდე, ანალ შეგვალოთ მასწავლებელი ალავერდ, ოთხლიც განთავისუფლებელია
ავადმყოფობის გამო.

გაფრთხილებთ რა ამის შესახებ, ვივალებთ დაუყოვნებლივ გამოგზავნეთ
სანსაბეჭის ადგილზე".

ნესტორს არ ანყობდა სამი ბავშვით და ოლიო გადაბარგებულიყო
ოჯახით ეროვნულობა რა გაეწყვიტოს, ნესტორი ლაზარეს სოფელ იანეთის
ორკლასიან სასწავლებლის გაგზავ მასწავლებლად. ჩადგან ქალაქში არც ანა
ადვილი იყო ადგილი ეშოვნა მ სწავლებელს, ოთხლიც პოლიციის მეთვალ-
ყურეობის ქვეშ იმყოფებოდა ოდესაც "ბენეფიციარი" და ამბიციობის
ქალი.

ნესტორის ოჯახში შეხვნულია ქალაქში ბინადრობისთვის ვალიანი
გვეგონა. ის მეშაობს ს. იანეთის სოფლის საბჭოში ოფა ხნის შემდეგ
ითავისებენ ალს და ბრუნდება ქალაქში ადგილიდ. ის ბავშვების
ინფაქციით ორჩენს ალს, ბაგრავ სულ ბალ ისევ დაკავებულია. ვინაიდან
პოლიცია და ადმინისტრაცია ეძებს მის ძმას ივანე გოქალეს. ოსტატ-
ის წელს 1903 წლიდან, ოთხლიც ყარალად ცხოვრობს და ბიჯელავად
[1] დირექტორის ანგარიშებიდან შეესაბამებოდა ახალგაზრდა განათლების
განყოფილების გამგეს.

საინტერესოა განვიხილოთ პირველი მეთაურობა, სადაც ფოლკლორის ზეგავლენა ნესტორის ანთავისებურებებზე, მის ოჯახს მაგალითად ეხმარებოდა ეროვნულ მაგია ლექსი და ფიალა ფალავნი, ზეციერი ალეგორიული ამბავი

ს ოფლიში ფალასაბლისიდან და ხეკაფნიკებიდან, ზეციერ "ფენეოფრიკების" ფრინველები. ნესტორს ეხმარების ხელს ეწვდიან პოეტი და ფილოსოფოსი ლიბანელი ფოფაფოლი, ალი ფხვალელი, ფასწალელი ხიბინ ყაკბიფოლი და სხვა ფეგინლები. მათი ერთგული ეხმარება ნესტორს ფალეს ალსოვლა და ფალთან ერთად ეფინება ფინალიფოვლების ფანძალვა.

ნესტორი ნაფალაფლისა და ნაფნიფ ფეგინლების ეხმარებოდა ინფნა ზიხის ნაკეთს ქალაქში, ფის განაპირა ეზოში, ზიფელსაც ფაში ბედა ხალიჩია ეწოდებოდა. ეს ანის ფოსტალეთის I) ვიწრო და ოდოფოდი ქუჩა და აქ ხალ ფალფოლნიფე ფისახლე ფხოვრობს- ალაკიანი, გაბალაძე, ბეფოძე, ფალფიკი და სხვ. ადგილი დაუკავია კალე-ფილთ ფეხის და ფეხილის ხალხია და ფოსტალეთის ქუჩა ხალის ოდოფეს წარფოადგენს. ნესტორი იწყებს ამ ნაკეთის / 1350 კვ.ფეტი/ დაფუძნებას, ფგანს პატარა ვიწრო ფოხ და ოფეფილი ინ გაიალის, ხალ ფალ პოლიციის ბალანსალგალოფის ძალ ფყოფ "ბენეფიციარი" ფასწავლების ზინას ვინფეფ ნაკთი ფოსხა და ლაფია ალეხი ჩაკალა. ნესტორს ოლი და ხალი წილი გაალაფრინა და

ალალ კაფგი, ზიფ ხალხი ფალიანად არ ლაიწვა, ფაგან ის ნალალის ფასალისაკან იყო ნაგალი. ნესტორი ხშირად იგონებდა ამ ამბავს და ამბობდა ეფალ ვინი ფარჩალალია".

ბეგიფალა ფხარალაკალია ანის შენგან ის ჩანალი ფიფალია ფალაქის გალალნაკოს: "ფის ალფსალებულებას ფაკენ ქალაქის გალალნაკოს ფეხალნაკოს. ის ალფსალებულებას ფაკენ ფალალის ფალალნაკოს ფეხალნაკი ხალალზე. ქალალი ანია ხალის ფიფალა ფალა. ჩვენ ვეხალფოფთ ქალაქ ქალაქის განაპირა ადგილზე "ნაგორნი" ხალალალი ეზოში ანი ანის ჩვენთან არავალური ყარაულები და "გორილოვლები"

I) ფოსტალეთის ქუჩის 20 -იან წლებში ეწოდებოდა გალაფის ქუჩა, 30-40 იან წლებში ჩუკასალინის ქუჩა ახლა ეწოდება ფაკლიაშვილის ქუჩა, ხალალ 65 ნომერის ანის ფისი ალალალი ხახლი.

თუმცა ჩვენ ქალაქის დასრული მოსახლეობა ვიხილეთ ყოველგვარ გადასახადებს. ვფიქრობ საპირველო ეროვნებან მოსა, ამიტომ ვიდრე პოლიციელი მოვიდოდეს ჩვენთან, ანა^ აკლის ქვაღი ჩარეულება.

საჩვენებლობენ რა ასეთ მდგომარეობაში, ბოროტმოქმედნი ასრულებენ თავიანთ ბოროტ განზრახვას: იპარავენ წინაურ ფრინველებს და ცხოველებს, აჩეხენ თავლახლებს და სხვა.

ვინაიდან ჩვენ სიღარიბის გამო სახსრები არ გაგვაჩნია, რომ დავიქირაო ყარაულები ან მცველები, ამიტომ ნება საკრებულოს მცხოვრებლებმა მოვინდომეთ მივმართოთ სოფლის საბჭოსა, სადაც 7 ან 8 კაცი ირჩევენ და აყენებ თავიანთი ყარაული ხევისთავად ფიცარელი, რომლის ოჯახი ყოფილა ეროვნული და ეხებოდა ქონები და ბოროტმოქმედნი. ეს-ი სიტყვით დაუხვარონ პოლიციას..."

კოლექტიური ეს თხოვნა წ�დარჩა. გეგონებოდა ნებართვა არ მისცეს აეჩინათ ხევისთავები ამ მივარდნილ ადგილზე.

V საფოსტოს სკოლის დაარსება

1808 წლის გაზეთში, როცა ნესტორ გოლაძე იანეთის სკოლიდან ჩამოვიდა ოჯახში, ქალაქში ის დაწერილებით სწავლობს საფოსტოს ენის ბავშვთა მდგომარეობას. ნესტორისა გამოარკვია, რომ ორასზე მეტი სასკოლო ასაკის ბავშვი არ სწავლობს სკოლაში ძირითადად სიღარიბის გამო. ქალაქის სასწავლებლებში მათი გზა დახურული იყო ჩადგან სწავლის ფული დიდ

ფვირად აწესებდა ოჯახებს_ შენიშვნა მისი ამ თხოვნა ოსნურად მიუღებელ ყრილობამ მე მიღებული იქნა გადაწყვეტილება მიეცა მოამზადებინა თხოვნა ნესტორი წინა თხოვნას ქალაქის გამგეობის სახელზე და გაგზავნილ ინსპექტორის სახელზე:

თხრობა 1)

1908 წლის ივნისის 10 დღესა ჩვენ ქალბოლე ანისა ხელის მოწერილი მგზავრობანი ქალაქ ქუთაისში "ნაგორნი პოლიტეხნიკუმ ეროპეიაში" -ზე ადგილ საყოველთაოზე მიგებულ-ოლიტი შეკრებილ მოსალაპარაკებლად შესახებ ლაწყალ-თით სასწავლებლის გახსნის ადგილზე ადგილზე...მივიღეთ მხარეებლობაში, ჩვენ: პირველი: მგზავრობა რა მიკარგნილ ადგილზე, ახლო მახლო არა გვაქვს არავითარი სასწავლებელი. მეორე, ჩადგან ჩვენ ვარ ღარიბნი, ჩამოსახლებული ქალაქის გვლენის ხარჯებზე ვერ ვხედავთ და ვგზავრობთ სახლანი მიწაზე და ჩვენი სიღარიბის გამო, ეკუთვნილებლად მოავრობისა ჩვენი ძალიან შეგვიძლია შენახვა სასწავლებლისა, ამის გამო ორას ყოველ-ლი, ჩვენი შვილები მოკლებულია პირველ-ყოფილი განათლებისაგან, ამიტომ ეროხზე ლაგადგინეთ: ეკუთვნილ ადგილზე საყოველთაოზე ეროკლესიანი სასწავ-ლებელი ქალ-ვაჟისა, ოთხის განყოფილებიო, ამისთვის ეზოსაც ეზოსაგან მოავრობას მოგვეს შეწეობა მასწავლებლის გასაგზავნად ხანიდან 78 მანეთი ყოველ წლივ და სასწავლებლის სახლის საქონლად ლაწესდეს მოსწავ-ლეთ გაკეთებლად წლიური გადასახადი სამ მანეთის. ამასთანავე ავიღოთ ინა-ლი სოფლისათვის საგზავნელის წესებად 1/ მდგელი საყოველთაოს წმ.ნიკოლო-ზის ეკლესიის ლევი ეგნატეს ძე გაჩეჩილაძე. 2/ სტარიცა ფლავ ეკლესიისა ანანური სამსონ ოთარის ძე გაბუჩელიძე. 3/ კანტელარიის მოხელე გიორგი პავლეს ძე გვეტაძე. 4. ადგილობრივი მგზავრები მასწავლებელი ნესტორ ალექსის ძე გოქაძე. ინდივ პირად /შენდეგ ლელანი დამიანებელია. მოხელეთა/ გვეთა ...პირობაში და ასევე ეს ჩვენი გადწყვეტილი სურვილი შესრულდება და გაისხნება წყალ ვიქტორად მოხდენილ ალაგს სოფლისათვის სანი ამ ადგილებია, მოგვიტ შეგვიძ სწავლის ადგილ მოსწავლეებისთვან, ყოველ წლივ და სხვადასხვა საყოველთაოების თოთეულ მოსწავლეთან სამ მანეთის, ამიტის გარეშა მოხდება იანვრიდან ყოველ წლიგა. ასევე ხელს ვაწერთ/232 მგზავრების ხელმოწერა/

---

1) ამ თხრობის დამიანებელი ლელანი ინახება

მარიწერა ლაბელია

ქალაქის გეგმარებითმა დაგეგმვამ,ზიმელსაფლესტორი მეფაბრიკეებმა,ეპარ ეთხა სახსრების ეკონომიის მიზეზით, მაგრამ განათლების ინსპექტორი ეფ ფი მეფარის წინააღმდეგ მას ნება დარჩა გაეხსნა სკოლა/ეფაკულტატივნი/ და მასწავლებლის ხელფასი გამგეობა 78 მანეთი აღდგა იმ თანხიდან ზიმელიც ხელის ქვეშიდან შეთვალდა. 1908 წლის სექტემბრიდან ნესტორი ხსნის ეფაკულტატივან სკოლას და საკერავი ოთახად ქირაობს მისი ოლიანოვის ვილიდან გვეგების ბელა სარაჯეს.

პარალელურად ნესტორი მრჯანაკს აკეთებს თავისი ქვეყნის და მეზობლებთან მისული მარადავლიანობისთან და სერბეთის განგაშებთან ერთად ქალაქის მმართველობას თხოვს დაარქვაროს ნებართვის მიცემა. 1909 წლის ნესტორის ხალხი ძირითადად დასრულებულია.აქ არის "ბალა" 3ფაკ.მეტ-ი./ლინეალი/ შეკრებანი და სხვა საფინო საბავშვოები და ნესტორი აქ 3130 ორ ალაბს ანევს.პარალელურად ნესტორს მოეფერებული აქვს ოფეალური გადანაწილება.მეზობლების და ბელა საფეიზეთის სხვა მეზობლებმა დახმარებია შეიძინეს ახლის მიგებარე მიწის ნაკვეთი.ოთა ივ სკოლის შენობა აკეთეს,ასევე მოხდა,რომ შედარებით მალე შეიძინა ქალაქის მმართველობიდან მიწის ნაკვეთი /ფაბ.ის პუქტარზე მეტი/ ტექნიკის ე.წ.ელ-ტკერძად ერთად შეადგინა სკოლის შენობის ტექნიკური პროექტი-ესკიზი და ხარჯთაღრიცხვა,რომელიც 2488 მანეთს შეადგენდა

დაიწყო ისევ "ეროვნული ომი"- ნაწილა ბელარა ქალაქის მმართველობის ინჟინერებთან,გეგმარებითთან და სახალხო განათლების ინსპექტორთან.

გეგმარებითმა ისევ ეარი ეთხა სასაზიანო სახსრების აკეთების გამო,სახალხო განათლების ინსპექტორი დაიყანხა იმ პირობით,თუ სკოლის შენობის თითო-ოროლა ოთახი სასწრაფოთ ოთხანთ სასწრაფოთ ის დაეფინანსება ორ მასწავლებელს, ანდა თითოეული შეძლებული ბერძნებისაგან ანდა მოეძიებინა ყოველწლიურად ხარჯები მანეთი ხელის ფული.ეგნის მეზობლებმა ძალებული იყვნენ ამ პირობაზე დათანხმებულიყვნენ ვინაიდან სხვა გამოსავალი არ იყო.

სკოლის შენიბის აგებას შეუდგენ 1909 წლის მაისი თვიდან და დაასრულეს შენობიდან ასასულდელად იმისათვის, რომ ხელის ფული არ გადახდენოდა. ეროვნულ ქალაქის მმართველობამ დაინახა, რომ ბოლოდ აშენებენ სკოლას, ნესტორს ოფიციალური თანხა გამოუყვეს. ნესტორმა 1909 წლის სექტემბერ ხუნდაძის დარბაზებით, შეაგროვა ოფიციალური სამეცნიერებლები ფანტლები და ბავშვები, რომელიც ლაბორატორიებს ეწყო ფიზიკურ ლაბორატორიის პატარა სტანციაში ქალაქში, მან ასასულდელ დაამზადა ასეთი ღონე გაანცხადა[1] ქართულ და რუსულ ენებზე, რომელიც ცხადდებოდა, რომ "-ზედა საფეხურის სამინისტრო სასწავლებელი[2] აწარმოებს ორივე სქესის ბავშვთა მიღებას 25 ოქტომბერიდან დაბლებამდის. ლაბორატორიის სწავლის ფული არ გადახდებოდა.

ორი თვის შემდეგ სასწავლებელი გადავა ახალ სამყოფ შენობაში"

ალბანეზია ის გარემოებაც, რომ ბევრი ლაბორატორი მცხოვრები სკოლის ასაკის ბავშვებს თითონ იზრდიდა ეზოში და ყანაში საბერეიდ და სასწავლებელში არ უშვებდა. ნესტორის ძალიშვილის ქმრისა, ბატონ ანა ბოიგოლეის ფანარის ჩაკოთხვის დროს გაახსენდა ასეთი შეთხვევა და მითხრა ესეც დამეწერა: "ჩვენს მეზობლის ნახვილაძეს 4 სასკოლო ასაკის ბავშვები ყავდა, ნესტორს ეძახდა: "ბიბიყანე კაცო შენი ბავშვები ნაგვის გროვებ ეკითხებიდი?" მას კაბასუხობია: "ნესტორ, ჩას ბეჭნები, ჩანელი საბერეი მაქვს, ყანა დასათესია, გასათხრია და ვინ მიმეხმარებაი? სადა მაქვს მე ბავშვის ხელის ფული?" ნესტორს ეძახდა, კაცო შენ გამეგ ბავშვ ბევრან, ორი ანგარი მაინც ისწავლონ და მე გვინდა მე მოგეგ ბევრი ყანის გასათხრელი. ნე გეშინია მე ყველაფერს მივცემ, არ გადეთხლი ხელის ქირასი!" ნესტორის თანხმობით და ინიციატივით აგებული ორკლასიანი სკოლის შენობის გახსნა მოხდა 1910 წლის I იანვარს, გაგრე მასწავლებლად იქ დაინიშნა ნესტორ გოქაძე, რომელიც მისთვის დამახასიათებელი ენერგიით და მგზნებარეობით შეუდგა სკოლის მოწყობა-პატრონობას.

1) ეს. ეგზემპლარი ასეთ განცხადებისა ინახება ჩვენთან.

2) სასწავლებლები იყვნენ: ქუთაისი, ბაქანური, ბაკურიანი და განათლების სამინისტროსი

სოფლის პირველი წიგნის ე.ი. ორი საკლასო ოთახის აშენების შემდეგ ნესტორი ლეონიძეს განაგრძობს მშენებლობის გაგრძელებას, მუდამ ჯერჯერობით ქალაქის მფარველობა არაგეში ეხმარება. 1911-14 წლების განმავლობაში კიდევ შენდებოდა სალაზარეთი სამხედროდან ორი საკლასო ოთახი, მუდამ ნელა-ლეთვალად ფიქრებდა ორ ალი აშენებულ ოთახთან ერთად დარჩა კიდევ ერთი ასრულებ ალმოსავლეთიდან და ჩრდილო ალმოსავლეთიდან კიდევ ერთი სასანერებელი ოთახი[1]. ნესტორი თითონ ხელმძღვანელობდა მეურეობას, ბაღჩას საშენ მასალებს და სხვ. ეგი განდობილია ითხოვდა სახელმწიფოს მიეცა ფული 2/3 მაინდ და პირდებოდა 1/3-ის დაფარვას მშიერებიდან. ამასაც ძნელია მისი დადგენა, ან ვინ რამდენი თანხა გაიღო. ფულისაც ძირითადი საშეკოები მოდიოდა ნესტორია მოიწვია გამაგრების ინსპექტორი და სხვა თანამდებობის პირები ქალაქის მფარველობიდან ის განმარტავია, რომ სკოლა ექსპლუატაციაში მიეღო მოსაზრების და საერთოდ მის ანგარიშზე გადასულიყო. ეს თხოვნა კეთილგანწყობილი იქნა.

1914 წლის დამდეგს სასწავლებლის მედამფლობელობაზე სიმონ ყოფოშიძე და პ. ლიბრაძე საფლვთო სკოლის მასწავლებლობა მღვდელმა ლეონ გაბრიელაძემ, მედამფლობელობაზე პლატონ გაბრიელაძე და ლეონტი ბარამიძე ნესტორს მითითებია თხოვნით მიმართავს მის ქმოლოგობილებას ბატონ ინსპექტორს, რომ ნება დაერთონ სახელმწიფო ხარჯზე დანიშნონ ორი მასწავლებელი ხელფასისა და ნელსაქმისა ვინაიდან 70-ზე მეტი ბავშვი სწავლობს სკოლაში, ამავე დროს თხოვენ ნება დაერთონ მიაშენონ[2] სკოლას ორი ოთახი რისთვისაც გამოყონ 2000 მანეთი.

მაგ რამდენიმე თვეში, კერძოდ 7 აგვისტოს 1914 წლის, ასეთი პასუხი მიიღეს ქუთაისის I რაიონი ინსპექტორისაგან:

1) ამ სახით სკოლის შენობა აშენებულია 1939 წლამდე. შემდეგ 1940 და 1946 წლებში გაკეთდა ორორი საკლასო ოთახის მიშენება. 1965-66 წლებში ამ მინაშენების ადგილზე აიგო ოთხსართულიანი კორპუსი. ხოლო 1981 წ. ოთხი ძველი საკლასო ოთახი აიღეს და აშენეს ახალი 5 სართულიანი კორპუსი რომელიც ადგილ აშენებულია ხეზინის ქუჩაზე. ამჟამად ამ ასაკის ქუთაისის 22-ე სა. სკოლა.

2) ოთახები მიშენებული იყო დაქტიურად ბაგრამ ავანსად. ნახევრები ფული და მასალებით.

"ვაუწყებ მეღვინეობისა საგნის წესებს, რომ მანამდე, სანამ არ იქნება საბანადო წესრიგში მოყვანილი ეზო გარეთ სოფლისა, სახელმწიფო გაკეთებული არ იქნება ღობე, ამოვსებული არ იქნება ორმოები და გასწორებული არ იქნება გზა, მანამდე ჩემს მიერ არ იქნება აღძრული შეკამეცნობა თქვენს დასახმარებლად".

ცხადია დროთა განვლილობაში ნესტორის ხელმძღვანელობით და მონაწილეობით, აქოფილებულა სოფლის ეზო, გაკეთდა ქვის ყორე, ფიშკანი, გაღეთილდა და გაკრეს გზა მიწანეთის ქვიშიან სოფლამდე, აკეთეს საპირფეშეში, ლაბორი ხეხილი, კაკალი თუთა და სხვა. მაგრამ ქალაქის ხელმძღვანელობა 1917 წლამდე მაინც ვინ "მოიღალის" ყურადღება მიექცია სოფლისათვის და გადაეყვანა ის მოლიანად სახელმწიფოს ხარჯზე. ამ წლების განმავლობაში/ 1909-1917 / ნესტორი განაგრძობს აქტიურ მოღვაწეობას ეროვნის მეცხოვრებისა საკითხებზე იგი ხისტად აკრიტიკებს აქვეყნებს გაზეთებში კორესპონდენციებს ანუ მაგალითად გაზეთ "ნათელში" 1911 წლის 14 აგვისტოს № 7 დაბეჭდილ წერილი სათაურით "ზედა საგურამოს ეროვნული საკითხები". კორესპონდენტია "ზედა საგურამოა" გაზეთ "ახალი ქვალი" № 6 ^ ივნისი 1911 წელი, კორესპონ დენტია სათაურით სახალხო მასწავლებლის საყურადღებოდ გან "ახალი ცვალი" № ^ ^ ივნისი 1915 წელი, ამ კორესპონდენტიაში გაკიცხულია " საზღვარ სკოლის მასწავლებლები იმავე გაზეთის № 11-ში "მღვლები ფ-ის შესახებ" გაკიცხულია ხარჯი სკოლის მასწავლებელი ლევი გაჩერილაძე[2] კორესპონდენტია გაზეთ "ახალი გზა" № 30 1910 წლის 29 ივნისი "ნეგო ხიმონელის" ფსევდონიმით, სადაც ხვეთა შორის წერს

---

2) ეს ის ლ. გაჩერილაძეა, რომელიც ამჟამად იქნა საგურამოს სკოლის მეღვინეობისად და საგურამო სკოლის მასწავლებლად. მაგრამ სულ მალე ნ. ფოსალის მიერ მხილებული იქნა, რომელიც ამორალური პირადობისა და მექრთამეობა.

კორესპონდენტია ხელმოწერილია "სკოლის"ფსევდონიმით.

1) ეს ჯერ ნესტორის ალოსტიბია და ეკლესიაზე ძალადობა ოფიციალურ ქართულ ენაზე, სადაც 1950-ან წლებამდე ეწოდებოდა. ამიტომაც წესრიგისა ისაკიანების ენაზე ეწერებოდა.

ლევი და ეფროსინე ქალიშვილებმე, რომლებზეც თავიანთ ინიციატივით და ხარჯით სოფ. სიმონეთში საკუთხევლი გაუხსნეს და მიაბარეს სხვა[1].

ნესტორ გოლაძის თაოსნობით და მრუნეთ ლაბორატორიის საფიქრალი ოფიციალური სასწავლებელი მეტად საკვირო აღმოჩნდა ამ ერნის ლაზიერ ხალხისათვის, სკოლის ოთახიც პირველი ისევე მოგლეშო თაობების მიაბარეს ყოფილი მოწალე ლიდი ქალაქოლოგებით იგონებენ ნესტორს და მის სკოლას ისინენენ ან იქ სწავლას, ოთხელიც მათთან ფაქიზებით საფეხურიანი იყო, ხოლო ლისტიკლინა და წესიერი სანიმუშო.

ნესტორის თაოსნობით აშენებულ და ლაბორატორიულ სკოლას ქალაქელები ძალიან "გოლაძის სკოლას"ვეძახდნენ.

VI თავი

ოიგინდ ბევრი იყო ალბიშნელი ნესტორ გოლაძე დაქორწინდა 1897 წლის 21 წლის ანა გაბრიელის ასულ გუგეშაძის ქალზე. 1898 წლის [7] ფებრვალს დაბადა პირველი შვილი ბორისი/გარდაიცვალა 1956 წლის იქნ/ 1900 წ. 28 მარტს დაბადა ქალიშვილი, ოთხლეთი შვილი შაღვა ბავშვობაშივე გარდაიცვალა/ 1902 წლის 2 ივნ/ 1906 წ. 15 აგვისტოს დაბადა ალი /ნორდინანდი/ ოჯახში ბას ბაბეს ბაბის სახელს ეძახდნენ. 1909 წ. 9 აპრილს შვიდინაი ბავშვი, ოთხლესაც დაარქვეს სიმონი, სახელი ეს გოგოს ეძახდნენ, ხოლო 1911 წლის 1[7] ოქტომბერს შვიდინა გოგო, ოთხლესაც შეუერია დაარქვეს ბერიკა ბაგრატიონი გაქვავება, ოთხლიც ნესტორის ოჯახის ბედნიერი თანამგზავრი იყო ალიკელიძე ნესტორს ფულადად გაუსწორებია ბაგრატიონი იგი ორ-სამ ბავშვს ამცვალინებდა ან მიხეილ შოიბლეს ეხმარებოდა ხოლო სიმონეში. ოლშვილი ხშირად ავადმყოფობდნენ; ნესტორის ერის ბიგნაკები გაუსებელია ბანლების

1/ შეთანხმებულია ნ გოლაძის ბევრი კორესპონდენტების ლენები და ბოგი გაუფთის ნოდარი, ოთხლიც ლოს გალაქტიკა. ასევე შეთანხმებულია ნიკიფორინლის, სიმონეთი და ბედა საფეხურის სასწავლებლის მოსაცლელიანი სასაკლო ლენები.

სახელმძღვანელო, ყოველდღიური ხარჯის ანგარიშიც. ჩაწერილია ორ ვიცი ვალი ქონდა, ან ვიღაც იხსნა ოჯახიდან ფული, საკუთარ ეზოში გაკეთება ოჯახიდან ვაჭი, ფასდა სიმინდს და ღობეს. ქონდა მეფანიერისათვის ბისგანი. 1913 წლის გაზაფხულია/გელის ავადმყოფობდა/ ორივე ანა ენტონი ქალიშვილი შეშანია, ბავშვების ანაბარია მიგოვებული გალილეა და ფილიპეს ანთებით გაზაფხულია 1914 წლის. ავადმყოფობდა ენტონი შვილი სიმონი/ზოგჯერ 11 წლის გაზაფხულია 1920 წლის/

ენტონი შვილი ბიჭი ხეზეიმენა ქალაქის ჩალეს სასწავლებელში მიდევნი ქალიშვილი ძმოვანი ეს ქალების გიმნაზიაში. მათი ხეზეის ფული ფასია ნესტორის გადასაგები იყო. ეს ჩვენ 6 წლის ეგი ქალაგიმნაზიის ის გაგზავნა 1912 წლის 20 ივნისს:

„ მიწყალეთ ქალბატონო!

ყველაფერი ჩასაც ძმაენ ამბობთ მართალია, ბავშვებ მათი მოვანი იყო ძალიან მდგომარეობა: მოწყალების ღირსებისა შენდეგ ჩემი ქალიშვილი ძმოვანი ავადმყოფობს. ჩემი ფული სასესები ღირსარჩენა მის ბაქონალიშვილ-ბაში. ახლა კიდევ ეზობელ გოხოვთ/მიშაკაჟდგომლიანოვისათვინ საქმეა/ მოგეგებინოთ. ჩემ შვილს, ზოგჯერ ამ ენაენ მოგვესალმებათ, ფანიშნელიაქს გამოგდების ხელახლა ჩაბარება აქვს ბოლოს 20 ოთხშაბათ. ამიტომ ფულს 120 ანეთს და 50 კაპიკს ამ ეფვალად წარმოგიდგენთ ამ ფულისათვის.

პატივისცემით ნ. ჯოქაძე "

გაჩდა ამისა, ნესტორი მაგალითისად ეხმარებოდა მის ძმას ივანეს/ვანოს/ ორივენ ჩვეულებრივი ბერაობისათვის გადასახლებული იყო ენისეის გუბერნიაში და მისაშვილს იაკობს, ორივენ ასევე ჩაბარებული იყო ჩვეულებრივი მოგზაურობისათვის.

ცნობილია რომ იაკობ ჯოქაძეს 1904-05 წლებში კონსპირაციულად ეზარა ჩვეულებრივნელებისათვის საქმრო იარაღი: ამას გარდა ის ინახავდა /ეწყობდა ლაბორატორიას ხელასხვა ადგილებზე/ და აგზავნდა მაშინდელ ჩვეულებრივნელებს, ავრცელებდა პროკლამაციებს და სხვა.

იმ ხანებში თოფჩიშვილ ,ალპაქაძემ ,ჯაფარიძის საფუძველზე მიაგნეს იაკობს, მაგრამ ვერაფერი ვერ ერქვა. 1906 წლის იანვარში ლაზის 2 საათზე იგი საფლავის ანაზა გამოიყვანეს ზინიდან და წაიყვანეს ქუთაისის საგორის სასაფლაოზე დასახმარებლად I/.

ალპაქაძემ მას ნაკლი ესროლეს, მაგრამ საფლავზე გადაჩრა, თუმცა გაქცევა მაინ ვერ ჩაიფიქრეს.

იმავე ლაზეს ამ ალპაქაძის ჯგუფმა მეორე ინკოლეგიონელი იაკობის მეგობარი ლასია ქვიტსაძე გამოიყვანეს სახლიდან და იქვე ქუჩაში მოკლეს...

პროფესიონალური ინკოლეგიონელი ივანე/ვანო/ გოქაძე /ისტორიკოსის წინა 1903 წლიდან/ აქტიური ინკოლეგიონელი, მეფის მოსავლობის მიერ გადასახლებული იყო ციმბირში ენისეის გუბერნიის ვანის ოლქის სოფელ ჩიდანსკოეში.

ეს ინ ციმბირში ჩიბელი დასაბრუნებელია 1911 წლის 8 ლაკედონიელ ვანი წერს ნესტორს თავის გაქცევას ლათხოვს ბიგნების გაგზავნას და სხვა შეზლეგ ეი განაგრძობს:

"-ძალიანი ბევრი შანგეკლილება მოახდინა ჩემზე და საბოგადოდ ნაგლეგზე, იმ ექვი ეაქვს ლანაზის დანაზობაზე. ყველა ლიდი ნაგნობი და მეგობარი იყო ჩემი და ლიტეში ეზიდ ვიყავი "კოვნაში", მე მაინველებენ

I/ იაკობ გოქაძეს ამის შესახებ გვიანდელ ჩამბ 30-იან წლებში და მას ამის დაბეჭდვებელი საბუთიც პქონდა იგი მიყავდა ორ ლენინურ კაბაკს საბჭოების ამარა და თავზე მხოლოდ ბოლოი ქუდი ეხურა. ასასაფლაოდან 300 მეტრის მოცილებით გზაზე კაბაკმა მას ხმალი მოუქნია თავის წასაგრძელად მაგრამ ქუდს მოხვდა და გადაეყარა. იაკობი გაიქცა დაიქვე მაინლნივ 3 მეტრის სიმაღლიდან გადახტა სიმონდეზში დაღარცვა მოახერხა მეწისქვილესთან წყალმიმდინარეობაზე.

სელით ან დაეცეთ... ერთმეორეს ასწავლენ სახარებელას ასასწავლელად. ილია ლოზაძე

"-გაჩდა ამისა მე ოკუბოვა , ასე მყავს 12 ნიშნების ლაპარაკი ჯვარი და კიდევ მივიყვანე.სახლიდან ვერა ქმრიან.გვარად შენგელია ქალია, ადამიანი განვითარებული წერაკითხვაში და პატიოსანი...გაჩდა ამისა საკუთარი მოკალი და ჩემი ბავშვების მოსიყვარული...

ვერა ალსენის ასული ალსაჩდილად და მოსაჯილად დაბადებულ ნესტორის შვილებისა 7 წლის, ქალიანი 5 წლის ოდესაც 10 წლის და სიმონი 6 წლის 1).ნესტორს ამის შემდეგ ოთხი ბავშვი შეეძინა ოკუბის ტვინი.

სოფლიდან მას შემოვიხლეკვაზე ეხლანდელი მოხელე მწიფლები, მაგრამ ალბ 1918 წ სექტემბერში გარდაიცვალა ბაბალიანი-ალექსი და ნესტორი იძულებულია მარტოხელა დარჩენილი მოხელე ლიდა სოფლიდან ჩამოყვანილ ქალაქში.

ოცა ხნის შემდეგ მოხელე ლიანია დაბრუნდა და ლოგინში ჩაწვა. გარდაიცვალა 1927 წლის.ნესტორს და ვერას 1919 წლის შეეძინათ ვაჟი ბაბალა და 1924 წლის ალექსი/ამ/. ამ ლოთობამის ეჯილი შვილი მოკლა ბრალისმია ქალიანიც იქაა და ოდესაც კი ხელავს გაანგრევს ბიჯარ სასწავლებლში ქალაქში.

---

1) ვერა ალსენის ასული შენგელია / 1885-1972/ამ ლის 29-30 წლის ქალი იყო,განათლებული და ნაკითხი.ის შეხვედრის და გვარად ბონაპარტიანეთ ბლა რევოლუციონერების/1905-10 წლებში ბრძოლაში იყო "მაკავშირის" ასრულებდა ბიჯარ ბაი ხლიკა-ლაპარაკებს და ანაგრძნობდა ბაი ბრძოლას.ლიდის პირადი გადმოცემიდან,ის ანაგრძნობდა ნესტორის მდგომარეობას და ბარში ამოედგა ოჯახი ბოლომდე.

VII. მესამე ოთხწლიანი და მეტრული სკოლა

1919 წლიდან ნესტორის დაარსებულ საფეხურის სკოლას ეწოდა მესამე ოთხწლიანი. ნესტორი სკოლის გაზეთ-მასწავლებელია. ქალაქში ამ დანიშნულებით იყო: 1/ ვაჟთა პირველი გიმნაზია 2/ წმინდა ნინოს სამრევლო გიმნაზია 3/ ქალაქის რეალური სასწავლებელი 4/ ვაჟთა მეორე გიმნაზია 5/ ქალების გიმნაზია "სინათლე" 6/ გაბრიელის სახელობის ქალთა გიმნაზია 7/ I, II, III და IV ოთხწლედები.

ნესტორია მიაღწია იმასაც, რომ მისი ოთხკლასიანი სასწავლებელი დაკომპლექტებული ყოფილიყო გამოცდილი პედაგოგებით. მათთან მეურაობენ დავით ავალიშვილი, აქსენტი და ანგონინა გიორგაძეები, თამარ ჩხეიძე ნეფიერი კალიტერია და სხვები. იგი ყოველი წელიწადს აგროვებს სკოლის შენობის მიზეზინარე ფეხონგს, თითონ ამოწმებს და იბარებს საფეხურს. სკოლას აქვს დიდი ეზო, ორმოცზეაღ ალის ბოსტანი და სადღეილი ნაკვეთი. სკოლის ეკონომ/დასავლეთ ეზო ყოველწლიურად მეურავდება, ითესება ხორბალი და ღომი, ამით შეისაყიდოთ ნესტორი ყიდულობს შეშას, რომ გაზაფხულზე ეძლოს საკლასო ოთახებს გათბობა, იძენს ნავთს და სხვა აუცილებელ საფეხურეო ინვენტარს. გამოწერილი აქვს მრავალი ტერმინალ გაზეთი "კომუნისტი", "მეშა", "მეგრელი ჟურნალი" საბავშვო ტერმინალები და სხვ. აქვს მეორე ოვალსაჩინო ხელსაწყო და სასწავლო მასალები. ნესტორი კიდევ განაგრძობს მეთვალყურეობას და შემდეგ 1924 წლის შემდეგ და 1927 წ. ამოავლებს ბაღალი ტიპის სკოლას, სადაც მეცადინეობა ტარდებოდა სადგურის საათებში 1/.

1928-30 წლებში ნესტორი სადგურის საათებში ხელმძღვანელობს წინა-კიბეების ეფექტურობის ლიკვიდაციის სკოლას, რომელიც მის სკოლის გაგრძელებაც ჩამოყალიბებული და აერთიანებდა 6-მდე მოსწავლეს ნაციონალურ ქალებს და კაცებს 2/. 1930 წლიდან ნესტორია გაუყვანია საშუალო

1/ დამთავრების მოწმობა № 791 1927 წ. 5 ივნისს გაცემულია.

2/ ამ სკოლაში მეცადინეობა ტარდებოდა ორღლეში ერთხელ სადგურის 3-4 საათის და აერთიანებდა ეზნის მოსახლეობის ნაწილს. დღემდე შენახულია ალ. ჩიქობავას წიგნი "წინ", რომელიც ამ

იგი ამეცადინებდა და სხვა დოკუმენტები ამ სკოლისა

ხელმძღვანელობა ქუთაისის კინის ქარხანასთან ორთელის საგვერის მიღამოებში მდებარეობდა და ამ ქარხან^ში და მის ქვის კარიერებში მუშაობდა ოთაკარი ოიჩაფის შვილები კინის ქარხანა ეხმარებოდა სოფლის ინვალიდის ჩაგარებაში სოფლი სკოლა იქმნა ოფიციალურად,პოლიტიკური აზიტაციის საღარებიო ეს შეფობა სკოლის და კინის ქარხნისა გაგრძელდა 1936 წლამდე და ამ საქმიანობის ლაბორის კარგად ახსოვს მასში ორგანიზაციის დო...

1932 წლის ნესტორი გადაყვანილი იქნა[1] ქუთაისის 10-9 საშუალო სკოლაში დაწყებით კლასების მასწავლებლად,ორივის დირექტორები იყვნენ ჯერ ქ.ალფეიძე და შემდეგ ნ.ბინიაშვილი.ამ სკოლაში მუშაობისას იმ პარალელურად აკითხავდა ლექციებს ფსიქოლოგიას საზოგადოებაში,ხელმძღვანელობდა ორპირდა საღარის სკოლას,ორივეც იგივე მეცხრე საშუალო სკოლის მასალა იყო ჩამოყალიბებული.

ნესტორის ყოფილსკოლას 1935 წლებში დაარქვა 10-14 ანარსრული საშუალო სკოლა სადაც 7 კლასი იყო. მეცხრე საშუალო სკოლაში ნესტორი ისევ ძალზე განაგრძობს ორგანიზაციას,მასთან დასახელებულებლად ორიგინალურია ახალგაზრდა დამწყებ მასწავლებელია ჯერ 5 კაცისაგან შემდგარი და ბოლოს ესწრებიან მის გაკვეთილებს,ნესტორი მუშაობდა ოთხი ყოფილა,ერთიც გადმოვიდა ისევ ყოფილა ორგანიზაციებზე-მასწავლებლებმა მას მედალი ქონდა გაკვეთილის ჩატარების კონკურსელი გვაქვს და მის ხელმძღვანელობდა ბიუსელავად დიდი გამოცდილებისა.

ამ წლებში /1932-1942/ მასზე მეორს სწერენ ორი ყოფილი ორგანელები და კოლეგები,საქართველოში დიდ პატივს სცემენ ბოლოდ აკადემიურ პოლიციებით და ბიგნებით.

1942-44 წლებში იგი გადმოიყვანეს თავის ყოფილ სკოლაში ვინაიდან ომი ისარელი ძალიან იქანებოდა[2] აქ ახლა ქალაბ 10-9 საშუალო

<u>სკოლა იყო ორივესაგ ხელმძღვანელობს მასწავლებელი ნადია ეფრემოვი</u>

1) ნესტორი მის სკოლაში შეიყვანა ვინმე ნადია წულაძემ,ორივეც ახალგაზრდა კოლაბორატორები იყო და ორივე ცნობილია ამ დროს ქალებს შედარებით პრივილეგიები ენიჭებოდათ საზოგადო საქმეებში.

2) 10-9 სკოლა ბლეგანდებიდა ბიბლიოთეკის,ადმინისტრაციის ახლოს,ეზოსა ეზაში ბანძილი სახლიდან 3,5 კმ ფლეში მას ეხებოდა ორკვირ ჩასვლა დაბრუნება ფეხით 14-15კმ მანძილის გავლა.

ეს ჯანსაღი დიდი პატივისცემით ეპყრობოდა.ოდესაც ხანა.ნესტორს ოთხ ძმიდ ზღვაში ის თავის სასწავლო პროგრამაშიც აგებდა ფაშისტებზე გამარჯვების ხელისკენაშია.მაგრამ ამ თვისტოტიანი ზღვაში ნესტორის ოჯახს ეწირა.ნესტორს 350 გრამი პური ეკუთვნოდა პურის წიგნაკზე გაცემული და ბედზე ღვინას ან მიარაგებდა.ამბობდა ახლა ჯიანებს ეშინოდა. და "მოვალია ფრონტს ენდა დავეხმაროთ" ნესტორმა 1943 წლის ნოემბერში მოაწყო საჩუქრების გაგზავნა ფრონტზე, ოთხლიტ მისმა მოწაფეებმა და მოვიდა ყველაფერ შეაგროვა აქ იყო ფლიტი ნოტები ფუხელოანებები,ჩუქჩხელები,ფეიჯი,საოჯახო ქისები ფე ცხვირსახოცები და სხვა.ყველაფერი ეწოდა ხანებთან ერთად მოზრდილობას ახლობლები ქალაქში ოთხ შეკრებიდან ოთხ შეკრებიდან ოთხ ადამიანი.

1944 წლის მარტში მან დაბერა და მოთხრა დავნაბერებული გაგვაცალა

ჩვენი გვარის გენეოლოგიური ჩანა,ოთხლიტ მარადან გავაცალა მისი ჩანაწერებიდან ამიერიდან ეს ჩანა დაკარგულია და მოიცავს ჩვა თაობას, ინგლისური ფიქრიდან,ოთხლიტ ბაგინია საჩუქრად მიიღო ჩა ოყვანა სსსიმინეში ნესტორია ჩერაკიანია ასწავლა შვილიშვილებს ბოლოსის ქალიშვილს ალბერს ძმათა ვალიშვილებს ნოდარს და ჩვენ ჩვენს ვეფოს ძმას ბაბუას და მეც.

მისი ბიოგრაფია იწყება მის საწერ მაგიდაზე ოთხლიტ ასზე მეტი წლისა და ამ სტიქონების ავტორს მეორი ახსოვს ამ მაგიდასთან დაკავშირებული:

ნესტორი 1944 წლიდან ეწოდა ოთხლიტს ფეხი ის პრაქტიკულად ჯანმრთელი კაცი იყო და ავადმყოფი არგვასსოვს ანალიზოვილს,ან ოთხლი ჯანმრთელი იყოფადმყოფა ღრმინად ჩაწოლილა და გაფლეთვალა 1944 წლის 14 სექტემბერს.დასაფლავებელია ნესტორ გოლაძე 1944 წლის 19 სექტემბერს საფლავის სასაფლაოზე ქუთაისში.

IX. ნესტორის სიცყვიერი პორტრეტი

ნესტორ გოლაძე იყო საშუალოზე მაღალი/180 სმ/სიმაღლის ტანადი
და პროპორციული აღნაგობის, ვიზიკურად განვითარებული, მაღალი შუბლი,
გონივრული წარმოსახვა, ხმორი ცხვირი და საერთოდ ნაკვთიანი სახე.
ზოგიერი ბაგე და მეთიკბილები, ახალგაზრდობაში ჰქონდა ოდნავ სპილენძისფერი
ხშირი თმა. წვერს აკეთებდა 1900 წლამდე. თმა შედარებით
ადრე გაცვივდა და შემდეგ გაუთეთრდა. არავინ შეიძლება არ ეწინააღმდეგოს იგი
ლამაზი ან ინტერესული. იყო ზიზღიერი ხასიათის, ეზოლიანს იყვარდა.
ლაპარაკში და საქმეში დაკირვებული, ხანში შესული ადამიანივით, კვამ-
ლს იყენებდა თხილად, ხანდახან წვენსაც ასევე თხილად, იპარებოდა -
რეჯელია ოჯახად, თვალები ჰქონდა ოდნავ ფერფლისფერი. ხანში შესული
სათვალეს ხმარობდა/ + I / ისი ც ზხოლოდ წვეულებისშემოწმების ან
საღამოთი კითხვის დროს. იცმევდა ძალიან ეზოალად, სულად, ეუყარდა
ფეიერიე შეკრული ბაჯა/გრძელი/ ჩოხელიანად შემდეგ ქალაქს ირგვლივ
ფეხსაცმელები ფეიერ ზოლიდი და გაპრიალებული ჰქონდა. ეუყარდა
კიბელი ფრენის გარეშა/კიბელი დაწოლილი საყელოთი/ ეროხელ საკბაში
გავიარეთ /ტყემლად ეალპარაკებოდა/ რომ "ბასრავლენელს ენდა ეფვეს
სულად და ძალიან სადად, შეეფრნევლად, რომ მან ოაიმეთ ბავშვის /ბოდა
ის/ ყურადღება არ მიექცოთ".

ქუდს აკეთებდა "კოზირიანს" /ოიგორც ამბობდნენ/ გაფხელილში
თეთრი პარუსინიდან შეკერილს, გამოსაშრი შაბს ფაფაში იყო ბალიშივნიო
ფაქიზი, ზომიერი. ოფას ფაფა ეუყარდა ფყლინგი ყვავი, ძეო, ყურძენი
და ღაბაში პური. დვინის თითონ აყენებდა და თითონ ძალიან ოფას
სვამდა. სადღის დროს ერთ ორ დვინის ფიალას, ტკბილს დვინოს არ მიაძალებდა
ეკითხებოდა თუ კიდევ დალევდა თუ არა.

იცოდა ლოის ჩეფუნის დაცვა და გრძნობდა დროს ჯაბათოდაც.
სოფლაში ყოველთვის ადრე მიდიოდა. შავი პოლიციელი, შინ მიბრუნდებისას
გაიხდიდა ხელპირს დაიბანდა და ისადილებდა შემდეგ ნახევარ საათს
კითხულობდა. ჩვენ თუ შინ ვიყავით მოგვხედავდა გვკითხავდა რას ვაკეთებ-
რით ესაქმიდ არავინ არ ენდა ეუოლიყავით მისგან დავალება
ყოველთვე

ყოველთვის გვქონდა,რა ენდა გაგვაკეთებია ეზოში /დაგვა,მოწყობა, ნაგვის გაყანა შეშის და ნაცრის მოგზავნა და სხვა/.ჩვა ეშაბლა ეზოში და ფიზიკურად თითონაც მეშაობდა ჩვენს გვერდით.ბევრ გაგვიჭირდა გაკვეთილების მოსამზადებლად და ამიტომაც ვერ.დავიძინებდით სანამ გაკვეთილს არ ჩავაბარებდით.ერთა ერთხელ ადრე/ 5 წლის/ გვასწავლა. მის მაგიდას ნიკაპით ვწვდებოდი და ფეხზე ვიდექი რიდა ჯერ ხელოვნებდი ქარაგმულ ჩასულად ეს ამ დროს მ გიდასთან იჯდა და მეშაობდა. შექმნა იდეა სიტყვებით "კარგია,ყოჩაღ,მოიდეთ" დასდა ცალი შეზიზღებით ან კედელთან დაყენებით,გაანძღვა "შე ძაღლისთავო" ან "შენ ძაღლო-მაგა-ძაღლო" დაფიქრებული და მობეზრებული ყურადღება ქონდა სანუნე,ხმა ქონდა ბასი,ცალი,ცალი,ცვეთილი გარისკული.ერთად კარგი დიქცია ანაკოთან ქალენგი ჩასულად დაპარაკის დროს ანდა კიდეკარგად ლაპარაკისას ლაპარაკობდა ხეფთა ქარაგმული საიდუმლოებრივ ენით,ხალამოობით დიდხანს მეშაობდა ნავთის ლამფასთან,ზოგჯერ შეშას გაბრუებული თვით ქალაქს ადგილი ადგილ ერთ სინათლე ძრის დანთებული.კითხულობდა პოლიტიკურ და მხატვრულ ლიტერატურას,მის საწოლის გვერდით იდგა პატარა გასაშლელი მაგიდა სადაც ეწერა, ჩერნიშევსკის,დიდროს,სპენსერის,გოგებაშვილის ნაკვეთების ჩანაწერის,იყო ლენინის საგზაურები, პოლიტეკონომია ეკონომიკასის პარტიის ისტორიის ნარკვევები ეს 16 ალბომი ეწერა ჩვენს თავისი ადგილი ქონდა.ოთახებში იყო ბევრი გეოგრაფიული ჩანაბები/ნოტების ფანტელ/ საწერ მაგიდასთან წინ კედელზე ეკიდა დიდროს, სპენსერის სურათები.ქარგული ფიზიკოსი და პოეტი საერთო სურათი ოთახებზე შეაში შოთა ჩასაული იყო გაბოხატული.ქონდა კედლებზე კიდევ გეოგრაფიული საათის, ფანჯრის და ფეხზე ეკიდა სურათები. ძალიან ეყვარდა ბავშვი გერმანელ ლექსი "ადამიანი", ზოგჯერ ბავ ბაღაოსში დაეწერა-დაპარაკის დროს ხშირად გამოიყენა მისგან:

"-ცხოვრების მიზნად სიმარდე გქონდეს
და სიყვარული მოყვასთა ვალად,
საშინელი შენს ბედან გახსოვდეს
თუ კი გსურს გახდე ადამიანად!"

ეს სიყვარული იყო ბავ ეროვანი ლეგენდი.

მასთან მისული კაცს, ნაფუსაკს 'ან ფეზოლის ფელამ ყურადღებით ესმინა გაკვირვებულა და თქვა რაიმე დასტურებას შეპირებულიყო აქციელი გაკეთებულა. ეკითხა შექსპირს გაბეზრებულ:

-"ნეო ეს გასტოვლეს, რომ შენ სიტყვას ან ალალაგი, მაშინ ხუთასად ან ალალაგებ."

ნესტორს ხშირად იწვევენ ფეზოლები რაიმე საღამო საქმის გასარკვევად, მას შეეძლო ფოსტინა დაეფყარებინა მისაკვლესთან კონტაქტი გაკეთებულიყო და მის ჩვევა დარიგებას ან გაფრთ ხილებას დიდი ფირადური ძალა და ავტორიტეტი ჰქონდა.

სისტემად ქონდა მსარგებლა ჩანაწერებით, ფიზელსად უნის ბიბლიოთეკა ალალაგებდა და ხშირად ამოწმებდა.

ეკითხა სისტემასაც, ნესტორი ეზარებოდა და სიზარმაცე. ჩვენი ეზო ერთ დროს კიდე ლრეტ მან და მისმა შეილებმა გადაკეთეთ ბალნარად გქონდა ყანაური სასეირის ხეხილი დარგული ითოდა ფოთონ, იყო ყანაური ყვავილები, ეაენის ფოფხადი ლობე, ფეჩვანე ქონდარი, ეზო ფელამ ფიყვილი იყო და ანეგდო ანსად ანგარო ფეფლეი ალნეიფ. სახლს ეკიდა და ეზოსნგენდა ითონ. ჩვენ გვიხარდა, ანე რომ ანდალეგები ან ალონგვე დასვენება ჩვენთვის ეფხო იყო.

ალისკ�d ლოს გვაძლევდა ფიგნებს ფასაკითხად ჩვენი ალბომის ფიხედვით.

ეკ ვინმე ფოვიდოდა სტუმრად განხაკუთრებით ბიჭი/ხშირად აკითხავდა ნესტორს ფოსი და და სიძე ბ.ბანფილიშვილი, ფიზელებიც ახლოს ცხოვრობენ/ ნესტორი ყვავილებს ითონ ფოს ფიდა და ფიკანფევდა ფეფასპინძლებოდა ხიდით ფიზელიც ეზოში ფელამ იყო. ბავშვებს ან ფქონდა ეფოსების ლაპარაკი ფრანგების ენაზე სკოლასთან ბავშვებს ან გვაჯენდა ან ეკვანდა ფოფ ბავშვებს ფვენი ეფიქსათ და ეყვირა ეზოში. ბაბილონი იყოდა ანფეების ფიყოდა ბუხარასთან, ფიზელებიც ფვენი ლაკიანებდნენ. ეკვანდა "ეფხისყვანინს" ფქნა, ფიზელიც თიქნის ფვეფისად ფიყოდა.

გვაზრდიდა სპორტულად და ფიზიკურად ჯანმრთელი იყო. ბიჭი ავადმყოფობა ანალური შვილის ან გვასხოვს გარდა ჯანმრთელი ბიჭია, ოღონ ის ფიზიკურად ტარიელი ლოგინს ბიჯარა და ოქის ძალიან ხელებში საფანელი ვერ ვეზეკონალი.

ხელოვნების ბინა ლელეებშიც ვიქნიზდა, რომ ბალე ალგებილა და თავის სურიას ბიაზეზდა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ნესტორ კიკვიძის ძე გოქალიშვილი ^{III} გი

ხიმონი 1789–1856

ბასილი 1786–1876

→ კიმონი....

→ ივანე....

ნიკოლოზი/კიკი/ 1810–1905

ანა ბაბალაძე

→ კიტაკანი

ალექსი 1849–1918

(ბელანია/

ბაჩანა ტერეზიუ^ვილი 1856–1927

→ ვიოლეტი....

→ ივანე....

→ ეფროსინე....

ნესტორი 1869–1944

ანა გვენეტაძე 1877–1913

ვერა ზენგელია 1882–1972

ბაბანა 1919

ალექსი/ალი/ 1924

ნინიგაბრიელა 1927

→ ნესტორი 1950

→ ნინელა 1955

ოლგა ვიქტორია

ლევანი სოფელ

ბორის 1898–1956

ქეთევან ტიტიანეს ასული –1965

ქეთევანი 1900

ალეხინე 1906–1978

→ ანა

→ ალიმპასი

ალონა (1979)

ანა 1923

ლიანა 1951

ქეთევანი 1961

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]